31990L0313

23.6.1990 URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI L 158/56

DIREKTIVA SVETA
z dne 7. junija 1990
o prostem dostopu do informacij o okolju

(90/313/EGS)

SVET EVROPSKIH SKUPNOSTI JE

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti in zlasti člena 130s Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije ([1]),

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ([2]),

ob upoštevanju mnenja Ekonomsko-socialnega odbora ([3]),

ob upoštevanju načel in ciljev, opredeljenih s programi varstva okolja Evropskih skupnosti iz let 1973 ([4]), 1977 ([5]) in 1983 ([6]), in še posebej s programom varstva okolja iz leta 1987 ([7]), ki še posebej zahteva določitev „načinov za izboljšanje dostopa javnosti do informacij, ki jih imajo okoljski organi oblasti“;

ker so Svet Evropskih skupnosti in predstavniki vlad držav članic, ki se sestajajo v okviru Sveta, izjavili v svoji resoluciji z dne 19. oktobra 1987 o nadaljevanju in izvajanju politike in programa varstva okolja Evropske skupnosti (1987 do 1992) ([8]), da je v skladu z ustreznimi odgovornostmi Skupnosti in držav članic delovanje Skupnosti pomembno osredotočiti na določena prednostna področja, vključno na boljši dostop do informacij o okolju;

ker je Evropski parlament v svojem mnenju o četrtem programu varstva okolja Evropskih skupnosti ([9]), poudaril, „da je treba dostop do informacij za vse omogočiti s posebnim programom Skupnosti“;

ker bo dostop do informacij o okolju, ki jih imajo organi oblasti, izboljšal varstvo okolja;

ker razlike med veljavno zakonodajo držav članic v zvezi z dostopom do informacij o okolju, ki jih imajo organi oblasti, lahko ustvarijo neenakost znotraj Skupnosti glede dostopa do informacij in/ali glede pogojev konkurence;

ker je treba kateri koli fizični ali pravni osebi po vsej Skupnosti zagotoviti prost dostop do razpoložljivih informacij o okolju, ki jih imajo organi oblasti v pisni, vizualni, zvočni obliki ali v obliki podatkovne baze glede stanja okolja, dejavnosti ali ukrepov, ki škodljivo vplivajo ali bi lahko vplivali na okolje, in glede tistih, ki so načrtovani za njegovo varstvo;

ker je lahko v določenih posebnih in jasno opredeljenih primerih zavrnitev prošnje za informacije, ki se nanašajo na okolje, upravičena;

ker je treba s strani organov javnih oblasti zavrnjeno posredovanje zahtevanih informacij utemeljiti;

ker mora imeti vlagatelj možnost, da se pritoži na odločitev organa oblasti;

ker je prav tako treba zagotoviti dostop do informacij v zvezi z okoljem, ki jih imajo organi z javnimi odgovornostmi za okolje, ki so pod nadzorom organov javnih oblasti;

([1]) UL C 335, 30.12.1988, str. 5.
([2]) UL C 120, 16.5.1989, str. 231.
([3]) UL C 139, 5.6.1989, str. 47.
([4]) UL C 112, 20.12.1973, str. 1.
([5]) UL C 139, 13.6.1977, str. 1.
([6]) UL C 46, 17.2.1983, str. 1.
([7]) UL C 70, 18.3.1987, str. 3.
([8]) UL C 289, 29.10.1987, str. 3.
([9]) UL C 156, 15.6.1987, str. 138.

ker je treba kot del splošne strategije razširjanja informacij o okolju aktivno zagotavljati javnosti splošne informacije o stanju okolja;

ker je treba izvajanje te direktive pregledati v luči pridobljenih izkušenj,

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Cilj te direktive je zagotoviti prost dostop do informacij in širjenje informacij o okolju, ki jih imajo organi oblasti, ter določiti osnovne pogoje, pod katerimi bi bilo treba dajati take informacije na razpolago.

Člen 2

V tej direktivi pomenijo:

(a) „informacije v zvezi z okoljem“ vsakršne informacije v pisni, vizualni, zvočni obliki ali obliki podatkovne baze o stanju vode, zraka, tal, rastlinstva, živalstva, zemljišča in naravnih območij in o dejavnostih (vključno tistih, ki povzročajo obremenitve, kot je hrup) ali ukrepih, ki škodljivo vplivajo ali bi verjetno lahko vplivale na le-te, in o dejavnostih ali ukrepih, načrtovanih za varstvo le-teh, vključno o upravnih ukrepih in programih upravljanja z okoljem;

(b) „organi oblasti“ katero koli javno upravo na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni, ki je pristojna in poseduje informacije v zvezi z okoljem, z izjemo organov, ki delujejo v okviru svoje sodne ali zakonodajne pristojnosti.

Člen 3

1. Razen ko je določeno v tem členu, države članice zagotovijo, da se od organov javnih oblasti zahteva, da dajo na razpolago informacije v zvezi z okoljem vsaki fizični ali pravni osebi na njeno prošnjo in ne da bi ta morala dokazovati svoj interes.

Države članice določijo praktične rešitve, po katerih so take informacije dejansko dane na razpolago.

2. Države članice lahko določijo, da se prošnja za take informacije zavrne, kadar te zadevajo naslednje:

— tajnost postopkov organov javnih oblasti, mednarodnih odnosov in obrambo države,

— javno varnost,

— zadeve, ki so ali so bile predmet sodne obravnave ali v preiskave (vključno z disciplinsko preiskavo) ali za katere velja postopek predhodne preiskave,

— poslovno ali industrijsko tajnost, vključno intelektualno lastnino,

— zaupnost osebnih podatkov in/ali zbirke podatkov,

— gradivo, ki ga preskrbi kaka tretja stran, ne da bi bila ta stran pravno zavezana, da to stori,

— gradivo, katerega razkritje bi povečalo verjetnost, da bi prišlo do poškodbe okolja, na katerega se tako gradivo nanaša.

Informacije, ki jih imajo organi javne oblasti, je treba preskrbeti v delu, ki se lahko loči od informacije o zadevah v zvezi z zgoraj navedenimi interesi.

3. Prošnjo za informacije je mogoče zavrniti, kadar bi ta vključevala dobavo nedokončanih dokumentov ali podatkov ali internih sporočil ali kadar je prošnja očitno neutemeljena ali sestavljena na presplošen način.

4. Organ javne oblasti osebi, ki zahteva informacije, odgovori, kakor hitro je mogoče, najkasneje pa v dveh mesecih. Treba je navesti razloge, zakaj je zagotovitev zahtevanih informacij zavrnjena.

Člen 4

Oseba, ki meni, da je bila njena prošnja za informacije neupravičeno zavrnjena ali prezrta ali da je bil odgovor organa javne oblasti nanjo neustrezen, lahko po sodni ali upravni poti spodbija odločitev v skladu z ustreznim nacionalnim pravnim sistemom.

Člen 5

Države članice lahko zaračunajo takso za dobavo informacij, vendar pa ta ne sme presegati razumnih stroškov.

Člen 6

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da so informacije v zvezi z okoljem, ki jih imajo organi z javnimi odgovornostmi za okolje, ki so pod nadzorom organov javnih oblasti, dane na razpolago pod enakimi pogoji, kot so določeni v členih 3, 4 in 5, bodisi prek pristojnega organa javne oblasti ali neposredno s strani samega organa.

Člen 7

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da javnosti zagotovijo splošne informacije o stanju okolja s pomočjo sredstev, kot so redne objave opisnih poročil.

Člen 8

Štiri leta po datumu, navedenem v členu 9(1), države članice poročajo Komisiji o pridobljenih izkušnjah in na tej podlagi Komisija posreduje poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu skupaj s predlogom za spremembe, ki bi se ji zdele primerne.

Člen 9

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 31. decembra 1992. O tem takoj obvestijo Komisijo.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 10

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Luxembourgu, 7. junija 1990

Za Svet

Predsednik

P. FLYNN